

MURAKAMI RYŪ

Albastru nemărginit,
aproape transparent

Traducere din limba japoneză
și note de Florin Oprina

POLIROM
2012

— Nu ți-am zis de nu știu câte ori să nu te împrietenești prea tare cu Jackson? Poliția militară e cu ochii pe el, o să-l prindă într-o zi, a spus Lilly, închizînd televizorul la care cînta un tînăr.

Mi-am amintit vîntul proaspăt ce-ți îngheta oasele, vîntul rece și pătrunzător care a intrat în cameră cînd Oscar a deschis ușa de la verandă și a zis, Gata, s-a terminat! Zăceam cu toții dezbrăcați cînd a venit Tami, iubita lui Bob. A vrut să-l pocnească pe Bob, dar a intervenit Kei și s-a iscat ditai scandalu'. Fratele cel mare al lui Tami era un yakuza vestit și Tami a vrut să dea fuga pînă la el. N-am avut ce face și am adus-o aici, fiindcă auzisem că e prietenă cu Lilly și speram s-o convingă să se liniștească. Pînă acum cîteva minute, Tami urlase de pe canapea, O

omor, mă! Pe obraji avea urme de la unghiile lui Kei.

— Ți-am zis să ai grijă să nu mai aduci fraieri din ăștia care n-au habar cum merg lucrurile în Yokota. Ce făceai dacă nu eram eu? Ai grijă, nici tu n-o să scapi cu una, cu două, fratele lui Tamî e al dracu'.

A pus o felie de lămîie într-un pahar de cola, a băut o gură și mi l-a întins. Și-a pieptănat părul și s-a schimbat într-un neglîjeu negru. S-a spălat nervoasă pe dinți și, cu periuța încă în gură, s-a dus în bucătărie și și-a injectat Philopon.

— Îmi pare rău, Lilly, hai, încearcă să te mai înveselești.

— Hai, gata, oricum și mîine o să faci la fel. Știi, un chelner de la mine, unu' din Yokosuka, m-a întrebat dacă nu vreau să cumpăr niște mescalînă. Tu ce zici? Vrei să-ncerci, nu?

— Cît e capsula?

— Nu știu, cîcă cinci dolari, ce zici, să cumpăr?

Lilly avea pînă și părul pubian vopsit în aceeași culoare. În Japonia nu există vopsea pentru așa ceva, a trebuit să fac rost tocmai din Danemarca, îmi spusese.

Priveam becul din tavan prin părul care îmi căzuse pe ochi.

— Te-am visat, Ryū! spuse ea, luându-mă pe după gît.

— Că eram în parc călare? Mi-ai mai spus.

Mi-am trecut limba peste linia sprînce-
nelor lui Lilly, care începuseră să crească.

— Nu, nu. Asta e altu'. E în continua-
rea ăluia cu parcu'. Noi doi eram la mare,
într-un loc foarte frumos. Era o plajă
foarte întinsă, dar nu eram decît noi doi.
Înotam și stăteam la soare, iar pe malul
celălalt al mării se vedea un oraș. Era
departe, așa că n-ar fi trebuit să se vadă
bine, dar distingeam pînă și fețele oame-
nilor de acolo, că doar era în vis. La început
era o sărbătoare acolo, o sărbătoare străină.
Dar după puțin timp a început războiul,
se auzeau tunurile bubuind. Era război
de-adevăratalea, se vedeau și trupele și
tancurile în orașul îndepărtat. Noi stăteam
pe plajă și priveam, ia uite, e război, ziceai
tu, și eu răspundeam da, așa-i.

— Ce vise ciudate mai ai și tu!

Patul era jilav. În ceafă mă-nțepa un
fulg ieșit din pernă. L-am luat și cu el am
mîngîiat-o pe Lilly pe coapse.

Camera era cufundată în semiîntuneric. Cîteva raze se furişau din bucătărie. Lilly încă mai dormea, cu mîinile ei mici, curăţate de o_jă, pe pieptul meu. Respiraţia ei rece îmi ajungea la subraţ. În oglinda ovală atîrnată de tavan ni se reflectau trupurile goale.

Ieri-seară, după ce am făcut sex, Lilly îşi injectase din nou, mormăind de plăcere.

Creşte doza de care am nevoie. Trebuie să o reduc, sau o s-ajung dependentă, a zis, verificînd cantitatea rămasă.

Pe cînd îşi legăna trupul deasupra mea, mi-am amintit de visul pe care mi-l povestise şi de chipul unei femei. În timp ce o priveam cum îşi rotea şoldurile ei subţiri.

Era chipul unei femei slabe, care săpa o groapă în imediata apropiere a unei îngrădituri de sîrmă ghimpată, pe un cîmp întins, la apus. Chipul unei femei care

înfiea lopata în pământ, cu privirea în jos, împunsă de baioneta unui soldat tinăr. Alături se afla o găleată plină de struguri. Chipul unei femei cu părul căzut pe față, care își șterge sudoarea cu dosul palmei. În timp ce o priveam pe Lilly cum gîfîie, mi-a trecut prin fața ochilor imaginea asta.

Din bucătărie venea un aer umed.

Plouă oare? Pe fereastră se vedea afară un fum lăptos. Mi-am dat seama că ușa de la intrare era întredeschisă. Amîndoi ne îmbătaserăm ieri, pesemne că uitaserăm să o închidem înainte de a ne culca. Un pantof cu toc se rostogolise pe podeaua bucătăriei. Avea tocul stîlciat și tocit, iar bucata de piele tare care învelește laba piciorului era netedă ca o parte dintr-o femeie.

Prin deschizătura îngustă a ușii se vedea Volkswagen-ul galben al lui Lilly. Stropii de ploaie de pe capotă semănau cu pielea de găină. Picăturile prea grele alunecau în jos, asemenea unor gîngăni prinse de iarnă.

Se vedeau oameni trecînd, ca niște umbre. Un poștaș în uniformă albastră care-și împingea bicicleta, niște elevi de școală primară, cu ghiozdanele în spinare, un american înalt care-și plimba dogul german treceau prin dreptul deschizăturii înguste.

Lilly a răsuflat adînc și s-a răsucit. A gemut încet și a lăsat să cadă pătura ușoară care o învelea. Părul lung îi șerpuia în formă de S pe spinare. În scobitura spatelui se adunase sudoare.

Pe podea zăceau aruncați chiloții de ieri ai lui Lilly. Parcă erau o arsură în covor sau o pată, făcuți ghem acolo.

O japoneză mai în vîrstă, cu o geantă pe umăr, a intrat pe ușa deschisă și s-a uitat înăuntru. Pe pălărie avea inscripția unei firme. Umerii jachetei albastre îi erau uzi. Cred că venise să citească curentul sau gazul. S-a obișnuit cu întunericul și m-a observat, a dat să spună ceva, dar a părut că se răzgîndește și a ieșit. S-a uitat din nou la mine, care stăteam în pielea goală și fumam o țigară, a înclinat neîncrezătoare din cap și apoi a dispărut în dreapta.

Prin ușa deschisă ceva mai mult de data asta, am zărit trecînd două școlărițe care sporovăiau, cu mîinile larg desfăcute, în cizme roșii de cauciuc. Un negru în uniformă militară sărea peste bălți exact ca un baschetbalist care driblează și aruncă la coș.

Dincolo de mașina lui Lilly era o căsuță cu pereți negri. Vopseaua se cojise pe alocuri și scria U-37 cu portocaliu.